

UJVIDÉKI HIRLAP

AZ UJVIDÉKI NEMZETI MUNKAPÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként négyyszer.
Egyes szám ára 4 fillér.

Főszerkesztő és kiadó:

Dr. MAYER OSZKÁR.

Felölös szerkesztő: MAYER JÓZSEF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Erzsébet-tér 3. szám.

Telefon 115.

A mi kórházainkról.

I.

Tegnap szünetünkben már jelentik, hogy lapunk szűk keretében mérten revízióerősen kívánunk foglalkozni Ujvidéki kórházi életével, a sebesültek itteni ellátásával és ápolásával.

Mielőtt magát a kórházi élet ismertetését megkezdénék, megszövegezték Forster Géza, városi tanácsnok urat, az ujvidéki betegnyugvó állomás parancsnokát, a Vörös Kereszt egylet központjának megbízottját, az ujvidéki Vörös Kereszt érdemes ügyvezető alelnökét, a ki szíves volt nekünk a következő igen érdekes és hiteles, a viszonyokat legteljesebben jellemző felvilágosítást megadni:

— Ujvidéket a Vörös Kereszt egylet egy súlyos viszonyokkal küzd, mint sehol az országban. Ezt maguk a katonai hatóságok is elismerik. Majnuskó Sándor dr. vezértörzsorvos, a pétérváradai volt egészségügyi főnök a hadügyminiszterhez felterjesztett jelentésében elragadtatással beszélt az ujvidéki önkéntes egészségügyi intézményekről és nekem többek előtt nyíltan megmondotta:

— Minekint restelkednünk kell az önkéntesítő szervezete mellett, mert valóban csodálatra méltó, amit önként teljesítenek.

Bárdó Kázy Álomtilkár, a Vörös Kereszt központjának főmegbíztója is, látva a nagy nehézségeket, amelyekkel meg kell küzdenünk és mérlegelve azt a fáradságot nem kimélve, igazán nagy munkát, amit végzünk, ismételtan mondotta, hogy mi a lehetetlentek képzeltem is valósággá varázsolta.

A főmegbíztót ur elismerte, hogy Ujvidék ezen intézmény az egész országban a leg-súlyosabb viszonyokkal küzd. Mi vagyunk ügyesülvén a déli hadiszíntely mögötti első vonal. Rendszerűen a hadiszíntely mögött vannak a tábori kórházak, amelyeket a déli harc-térben a szerbek emberfelettsége miatt nem lehetett eltablizálni, mert ők a seifek keretét, — noha úgy az egyezményt, mint a pótegyez-ményt aláírták — nem respektálták. Ép az intézmény 50. évfolyadóra alkalmából történt meg, hogy a szerbek a tábori kórházakra sárpap-letet lőttek, orvosokat vettek elbá és terítettek le. sebesült vonatokat nem kímélve. Ennek tulajdonítandó, hogy a sebesült vonatokban a sebesültek ösoszódóba, súlyos és könnyű sebesültek keverve lettek elhelyezve. Hisz külön-válászásra idejük sem volt, menekülniük kellett az ellenség gyálatos tüzele elől. És így a hiányos ellátás folytán majd minden sebesült-onat 2—3 halottal is hozott, akik utközben haltak meg. És dacára, hogy a kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy idejkorán értesítenek sebesültvonatokról, mi 1/2 órával hamarabb kaptunk csak hírt. Meglepetészerűen kaptunk pár száz súlyos betegét. Ejjel 2 órákor vagy négykor. Nekünk ilyenkor is elmelemezőre kellett gondoskodnunk, azonfelül dűtőeső, eszállásos-lásról, szétválásásról. Így lett a mi betegnyugvó állomásunk előszó állomássá. Innen mi irányítottuk a sebesülteket a katonai kórházba. Nekünk kellett gondoskodni a sebesültek továbbállításáról. Előbb a szabadkai Transport-eljűnglőt kell vonatindításra engedélyt kérni. Ejjel éjjel készenlétben vagyunk. Minderől társadalmunk misem tud. A mi kórházaink zsufoáltak, de mi számon tartjuk a nagyobb városok kórházait és elosztjuk a sebesülteket. Gyakran a barcszinlyében történt össze-keverés folytán három vonatból egyet kell csinálnunk. Például a szerb sebesült katonáknál,

hol a sebesülteket őriztetni is kell. De megne-hezti munkánkat a pályaudvar szűk volta. Ejjel ha idejében nem értesítenek, a 6-ik sínparra fut be a sebesült vonat. A betegnyugvó állom-ás más fél kilométerre van a várótermen elhelye-zett és súlyos sebesültekek való átmeneti jellegű kórházától. A súlyos sebesülteket ide kell hozni. Innen villamoson, mentőkocsin behozzuk a váró-sáros. 1—2 napig itt maradnak, megoperálják, megtróngezik és már ki kell szállítanunk őket, vonatba tenni és máshova küldeni, mert jönnek nehezebb sebesültek is. Emberfeletti munkát végzünk. A sebesült hírek terjedésének meggátálása végett hadvezetőségünk magasabb hadászati szempontból Ujvidék különleges vi-szonyai miatt elrendelte, hogy csak igazolvány-nyal lehet a pályaudvarra jutni. Éz bármilyen helyes, mégis megnehezíti a munkánkat. A ka-tonai parancsnokság eltiltotta az önkéntes se-gélyezőket és az önkéntes adományok azért ritkulnak, mert mindenki maga akarja kivinni az általa adományozott élelmiszereket. Így ne-kedünk volt olyan napunk, hogy 80 kilo huszt 300 kilo kenyert kellett adnunk. A társadalom nagy sokaságá ezért ki van zárva a segélyezésből. Emiatt mireánk orrolnak.

A nehéz sebesülteket itt maradnak, a fő-városba csak könnyű mosolygós arcuk kerülnek.

A mi helyzetünk a legnehezebb az or-szágban és eről társadalmunk széles rétegei nem is tudnak.

*

Igazan van Forster Géza tanácsnok úrnak. Az ország, sőt, maga Ujvidék társadalma sem tud arról a nagy munkáról, amelyet néhány ön-feldőlőző nő és úr végez. Az Ujvidéki Hírlap vállalta, hogy megismerteti a közönséggel a mi vörös keresztet egyletünk sebesült ellátását és ápolását.

Megérdemlik, hogy megtudják mindenfélét.

Franciaország és Bugária.

Wladimir Arneviszta az „Utroban” írja: A hármas ententek nem lehet hinni, mert Franciaország annak idején javaslatba hozta, hogy Bulgáriát szomszédai közt osszák szét. (Mag. Táv. Iroda.)

Hadifoglyok kiserölése.

Berlinből jelentik a M. T. I.-nak: Meg-egyezés létesült az angol, francia és orosz kormányokkal a hadifogly listák kiserölésére.

A humoros cár.

Pétérvárról jelentik a M. T. I.-nak: A cár a belga királyt és Sándor trónörökösét a Szent-György rend lovagjaivá nevezte ki. Ezt a ren-det haditetteért adományozzák.

Felrobant sebesült vonat.

Párisból jelentik a M. T. I.-nak: A Surry Sur Marnében sebesültekek szállító vasut a vonathidón áthaladt, mely robbanástól megsé-rült. Több kocsi a vízbe zuhant. A sebesültek nagy részét megmentették.

Nem lehet bízni a cárban.

Szofiából jelentik a M. T. I.-nak: A hárm-as entenie hatalmait minden meglesznek, hogy Bulgáriát magukhoz édesgessék. Ennek kap-csán a „Kambane” lap megállapítja: Oroszor-

szág csak akadémiai értékű ígéretekkel tesz, melyet komolyan venni nem lehet. Oroszország, ha bajban van, mindent megígér, de ha vala-mely területre ráteszi kezét, rögtön előtérbe lép a cárizmus.

Zátonyra futott angol gőzös.

Budapestről jelentik a M. T. I.-nak, hogy a Dardanellákon az áthajózásnál egy angol gőzös zátonyra jutott. Az alnától szabad hely-en semmiféle hajó nem mehet sem be, sem ki.

Megsebesült herceg.

Berlinből jelentik a M. T. I.-nak: Frigyes hercezen herceg, a császár sógora felső lábszár-án lővés által súlyosan megsebesült.

Mi van Albániában?

Durazzóból jelentik a M. T. I.-nak: A fe-jedelem elutazása óta az egyenetlenség napirenden van. A sok elfogatás bántalmazásöz vezet. Essad hivi és ellenségé vezetői külön-ben nagy az ellentét. Az ország vezetésére bi-zottságot akarnak alakítani.

Az indiai hadjárat.

Londonból jelentik a M. T. I.-nak: A pa-rlament elhatározta, hogy az indiai expedíciók hadsereg költségeit India viselje.

Egy derék szerb pap cselekedete.

A Szerémségbe betört szerbiai csapatok, mint egy vészromjas horda vetette rá magát az egyes községekből még el nem menekült né-metekre, horvátokra és magyarokra, de min-dentől figyelemmel voltak arra, hogy gyilkos vészromjúkat valahogy ne szerbekben töltsék ki. Simanovcén is így történt. Heraud Leo, 6-ik cs. és kir. gy. e.-beli százados mondotta így el e sorok írójának. A betört szerbiai csapatok összegyűjtötték a Simanovcében visszamaradt nem szerb ajkú lakosságot, hogy valamennyi-üket halomra lövessék. Már a vészfőhelytől ki-jelölt térségen, halálra készen egy gomolyag-ban állottak a másájkú simanovci lakók, és már a kivégzésre kiendült szerb csapat pa-rancsnoka tölével, hogy tüzet vezényeljen, amikor a simanovci szerb pap, — kinek nevét még nem sikerült megtudnunk, — szétter-pesztet kezeikkel a halálraílétek élét állít és bíráin és elszántan szólt oda a tüzet vezénylő főtisnek:

„Ezeket csak akkor lövethetéd ugyan, ha engem is elölöd”, — és a világrét se mozdult volna el a remegő főmegtől. És a cészásra készen tartott szerb puskákat leengedték, a szerb tiszt torkára forrt a „tüzei” vezényszó és a simanovci másájkú lakosság meg volt mentve. A derék szerb papnak köszönetnek az életüket. És annak, hogy mintsem a szerb pap is elhulljon, a szerbek inkább megkegyelmezték a többieknek. Tanuljanak ebből az esetből a többi szerb papok és azok, akiknek ez a derék pap esete jó példaadásul szolgálhat.